

faktisk i sin Tid i København i lang Tid solgte til 120 pCt. Disse Handler vil kunne konstateres. Efter det ærede Medlems Teori skulde disse 120 pCt. være det, som Stat eller Kommune ved en Overtagelse af Sporvejene skulde betale for Aktierne. Det ærede Medlem søgte at komme let over Forholdet til sin Forgænger i 4de Kreds, som paa dette Omraade har doeret sunde og for Landet nyttige Anskuelser. Det ærede Medlems Forgænger har netop med Hensyn til en eventuel Overtagelse hævdet, at man f. Eks. ved Nationalbankaktier ikke maatte nøjes med den tilfældige Kurs, som fortalte, hvad der var sluttet faktiske Handler til fra Gang til Gang, men at man maatte gaa til Undersøgelse af de Værdier, som laa bag ved Kursen. Med disse Aktier i „Københavns Sporveje“ er Forholdet det, at den virkelige Værdi, hvilken Vurdering man end kommer til ved en Procedure, som finder Sted om denne Sag, vil vise sig at være langt under de 120 pCt. Der har i Anledning af Overtagelsen været Proces om, hvilken Vurdering i en tidligere Kommission angaaende denne Sag der var den rigtige, men hvilket som helst Skøn der ender med at være det rigtige, vil det vise sig at ligge langt under de 120 pCt.

Det ærede Medlem sagde — og det var yderst karakteristisk —, idet han vendte tilbage til de Tider, da Kulpriserne var det, vi beskæftigede os med, at saafremt der virkelig var blevet lukket for al Indførsel, saaledes som man den Gang frygtede, vilde Priserne være steget uhyre. Det ærede Medlem vilde betragte en saadan Prisstigning som berettiget, og hvis Staten ikke var skredet ind, forinden man var naaet saadan til Vejrs, hvis man ikke øjeblikkelig var skredet ind med Ekspropriation, men først var kommet senere, saa maatte man efter det ærede Medlems Teori have betalt den Pris, denne Situation havde bragt Kullene i. Men det er dog for at værne Samfundet mod saadanne Forhold, at Ekspropriationsregelen er givet. Den Omstændighed, at nogle havde Kullene liggende her i Landet, forinden der blev lukket for Kul, og at det danske Samfund ikke havde saa mange Kul, som det havde Brug for, kunde umuligt berettigede grundlovmæssigt, at disse Mænd, der havde givet en vis Sum for deres Kul, nu skulde have Krav paa den uhyre Prisstigning, som disse Begivenheder havde medført.

Det ærede Medlem (Schovelin) sagde, at det gjaldt om at ekspropriere straks.

Jeg beder et Øjeblik ærede Medlemmer tænke sig, at der den 8. August i Spidsen for Staten havde staaet en Mand, som var i Besiddelse af overnaturlige Gaver, som havde kunnet se ud over de kommende Tider, som kunde vurdere alle de Forestillinger, der lød fra det ene og det andet Parti med Hensyn til, hvad en Verdenskrig betød for Landet, og hvorledes en Verdenskrig vilde udvikle sig, og som kunde skue igennem dette og se, at den vilde komme til at forme sig saaledes for vort Land, at vi igennem mange Maaneder vilde ligge i Fred, men kun truet af een Ting: Mangel paa Tilførsler paa Grund af økonomisk Krig, paa Grund af de Foranstaltninger med Hensyn til Mineudlægninger og andet, som foretoges —, og som derfor havde kunnet sige, at i denne Krig, som vilde være mindst et Aar, vilde der komme Vanskeligheder med Korn, saa at det rigtige vilde være øjeblikkelig at lægge Beslag paa alt Korn her i Landet. Hvis en saadan Mand den Dag, da Krigen var udbrudt, i Henhold til den Lov, der blev givet, havde lagt Beslag paa al dansk Rug og Hvede til den Pris, hvori de den Dag stod, vilde efter de Herrers Teori, da det var den højeste Markedspris, der var naaet, ingen som helst Uret have ramt nogen som helst dansk Landbruger, der havde maattet efterhaanden udlevere sit Korn til Staten til den Pris, som den Dag var blevet fastsat. Jeg erindrer ikke ganske Værdien paa Korn den Gang, men Prisen paa Hvede vilde have været under 16½ Kr., paa Rug vel omkring 16—18 Kr. eller der omkring. Havde man den Dag taget det altsammen til den Pris, vilde efter de Herrers Opfattelse ingen som helst Uret have ramt nogen som helst Ejer af Rug eller Hvede ved denne Ekspropriation. Men vilde derfor en eneste Landbruger være bedre stillet, end hvis Ekspropriationen finder Sted nu til en højere Pris? Nej, tværtimod.

Jeg vil nævne endnu et Eksempel, bede Dem tænke over dette: Et Konsortium, et Syndikat havde f. Eks. opkøbt al dansk Rug fra Krigens Begyndelse til en Pris af 16—18 Kr. og sad nu inde med denne og sagde: Den amerikanske Markedspris er 28 Kr., vi vil ikke udlevere noget af dette Korn til lavere Pris. Hvorledes tror man da, at danske Landbrugere havde stillet sig overfor dette, naar Kornet laa hos et saadant Handelssyndikat? Jeg tror, de vilde have forstaaet, at de Teorier, som de Herrere nu hævder, ikke lader sig forsvare. Jeg siger, at de Teorier, som de Herrere hævder,